

Crisis Theologica

In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi controversiæ,
subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Crisis Theologica - In Qva Selectiores, Et Acriores hujus, et elapsi sæculi
controversiæ, subsecuturâ in Elencho legendæ discutiuntur

Casnedi, Carlo Antonio

Ulyssipone, 1712

§. I. Argumentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84796](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84796)

annullando hunc aut illum contractum, quo annullato, non adest contractus naturalis ad Matrimonij Sacramentum requisitus; & e contra, quo validato, adest. Præterea vix negari potest jurisdictionem absolvendi non esse de jure Divino, cum Tridentinum *sess. 23. de Ref. c. 15.* expressè dicat conferri vi Ordinis à Christo Domino. Vid. *disp. c. o. n. 227.* ubi dedi regulam discernendi essentialiam. Longè magis reprobata manet eorum responsio, qui difficultate pressi audent dicere jurisdictionem absolvendi esse partem essentialiam, aut integram, non verò de essentiali Sacramenti. Illi enim ludunt verbis, dum concedunt esse partem essentialiam, negant verò esse de essentiali; quid enim est pars essentialis, quàm pars essentialiæ totius? Ergo si jurisdictione est pars essentialis Sacramenti Confessionis, est de essentiali illius. Isti verò aperte dicunt falsum, nam sine jurisdictione nulla est absolutio, ait Tridentinum *sess. 14. c. 7.* ergo nullum est Sacramentum. Accedit quòd Pontifices definiunt nullum esse Sacramentum ejus, qui à non approbato absolvitur, falsum dixissent; ergo supponunt necessariam ad Sacramenti valorem jurisdictionem, tum approbationem.

N.
154.
Triden.

Triden.

N.
155.

Dices: Videtur falsum quòd Ecclesia nil directè possit circa materiam, & formam Sacramentorum: cum ipsi Theologi hoc posse videantur; nam jacens moribundus, satis ut unum tantum mortale exprimat, si cætera nequit, sanus omnia exprimere tenetur: ergo juxta omnes TT. alia est materia Sacramenti quando quis sanus est, alia quando quis moribundus est. At hæc levia sunt, nam eadem ubique materia, nempe omnia mortalia, quæ quis habet, in suâ conscientia sunt semper; si potest, confitenda, ut rectè P. Bardi pag. 86. n. 39.

SECTIO VII.

Alia objectio ex generali activa, & passiva absolvendi facultate.

§. I.

Argumentum.

SUMMARIUM.

An omnes Papa eadem gaudeant potestate, n. 156.

Urbanus VIII. extendit Cruciatam ad quinquennium, ibid.

An facultas data à Legato à latere intelligenda ad normam Tridentini, & Pontificum? n. 157. 158.

Objicies: vel futuri Pontifices eâ amplissima facultate gaudent quâ præteriti, vel non? Quòd gaudeant, videtur innegabile, nam ab eodem Christo D. eadem illimitatam omnes in ordine ad regendam Ecclesiam hauriunt facultatem. Quòd non gaudeant eadem illimitatâ facultate, indicare videntur Bullæ præteritorum Pontificum *perpetuo*, dicit Clem. X. inter cæteros, *valens*, quibus decernitur, & declaratur, quòd non approbatus non possit absolvere; quòd approbatus uno in loco, non possit vel vi privilegiorum, vel vi Cruciatæ absolvere, & absolvi: ergo Pontifices futuri nequirent alicui dare privilegium, ut à quolibet, sive approbato, sive non approbato, absolvi possit. Rursus non poterunt Cruciatam extendere ad quinquennium, ut præstitit Urbanus VIII. na ut Regulares absolvi, & absolvere quemlibet possint. Nam ex definitione ejusdem Urban. VIII. Cruciatæ nil potest Regularibus suffragari: & ex definitione Clementis X. confessiones factæ cum Sacerdote non approbato, aut alibi approbato, etiam sub cujunque privilegij prætextu sunt nullæ: & ex definitione Innoc. XII. similes confessiones factæ vi Cruciatæ sunt irritæ: ergo sequentes Pontifices eâ amplissima facultate non gaudent, quâ antecedentes. Hoc autem durissimum est.

Clem. X.

Urban. VIII.

In. XII.

Quòd si dicatur, ut dici debet, quòd omnes eâ amplissima gaudeant facultate, sequitur. quòd si Papa futurus concederet alicui privilegium ut à quolibet absolvi posset, tales absolutiones essent validæ: si autem forent valide, eo ipso Clem. X. Urban. VIII. Innoc. XII. & quotquot Papæ absolutiones datas à non approbato, vel ab alibi approbato, vel Regulari sine Superioris consensu, definiere esse nullas, invalidas, & irritas, non esse definitiones infallibiles, quin esse fallibiles.

N.
157.

Clem. X.
Urban. VIII.

In. XII.

Confirmari potest: Demus Legatum à latere dare alicui Sacerdoti facultatem activam ut possit quemlibet absolvere, & passivam ut à quolibet absolvi possit. Ecce, vel ea facultas intelligenda est ad normam Tridentini, & Pontificum, ita ut Sacerdos ille, sive secularis, sive Regularis, nullum secularem absolvere possit, nisi sit approbatus ab Ordinario loci, in quo absolvit; & ita ut Sacerdos ille nullum Regularem absolvere possit, nisi habitâ à Prælo Regulari, cui Religiosus ille subicitur, licentiâ: (idem servatâ proportionem dico de facultate passivâ, ut Sacerdos ille, quicumque sit, à quolibet absolvi possit.) Vel, inquam, ea collata à Legato facultas activa, & passiva intelligenda

N.
158.

genda est ad normam Tridentini, & Decretorum de hac re à Pontificibus emanatorum, attentis eorum limitationibus; vel eadem activa, & passiva facultas absque tali limitatione intelligenda? Si cum limitatione intelligenda; ergo Pontifex non potuit tam amplam dare Legato facultatem, quam antiqui Pontifices dedere. Si sine limitatione intelligenda; ergo quis validè absolvi potest à non approbato; & potest omnem, absque eo quod sit approbatus, validè absolvere: ergo est falsum, eas definitiones esse Pontificias; & confessiones factas cum non approbato esse nullas.

§. II.

Mea Responsio.

SUMMARIUM.

Legatus quid? n. 159.
Representat juris fictione suum Principem delegantem, ibid.
Pro maiestate Principis sui habet locum inter Legatos, nisi aliter statuatur, ibid.
Legati Pontificij dicuntur Nuntij, n. 160.
A solo Papa eliguntur, ibid.
Inter eos alij sunt Nati, alij à latere, alij de latere. Quid, & qui? Ibid.
Alij DD. aliter dividunt, n. 161.
Etsi Legatorum Pontificiorum jurisdictio non sit in omnibus equalis; attamen omnes sunt in hoc aequales, quod Papa nulli prorsus eorum conferre possit suam infallibilitatem, n. 162.
Aliqui Legati in fide pravaricati, ibid.
Damnata ab Innoc. XI. Fides stat cum notitia probabili, n. 163.
Res dicta, ut à Deo, ab homine fide dignissimo, credenda fide Divina, ibid.
Decreta Pontificum non confundenda, ibid.
Papa quomodo judicetur à suo Confessore, num. 164.
Nuntius in sua Legatia potest ab omni, & omnes absolvere, n. 165.
Potest utramque facultatem activam, & passivam dare cuilibet, ibid.
Archiepiscopus potest per se, & per alios absolvere, dum visitat, subditos suffraganeorum, n. 166.
Pape aequales in omni re, n. 167.
Nuntius dans facultatem Sacerdoti etiam Regulari, ut absolvat, & absolvat omnes in sua Legatia, approbat tacite, ibid.
Semper verificatur, quod non nisi approbatus absolvat, & ab approbato absolvat, n. 167. 168.
Alia responsio, n. 169.
Facultas Nuntij est ad normam Tridentini, n. 170.

Confessores Regum, Principum &c. absolvent ubique, etsi non approbati ubique, ex consuetudine, n. 171.

An Episcopi pro libito possint ubique eligere Confessorem? n. 172.

Doctores negant communiter: non ego, ibid.

Ex his nil inde contra finem Tridentini, n. 173.

An facultas data à Legato, ut quis à quolibet absolvi possit, sit personalis, & extendatur extra Legatiam, n. 174.

Legati nomen, si nominis etymologia spectetur, ait Neuff. *disp.* 214. ex Hermes in Fasciculo Juris publici *cap.* 29. non derivatur à legendo, sed à legando; nec, proprie loquendo, convenit, nisi qui à statu publico independente, ad alium publicum independentem mittitur ob publica negotia, ut docent communiter cum Grotio *lib. 2. cap.* 18. omnes Doctores: atque adeo qui ab inferiori dependenti ad Superiorem mittuntur, improprie dicuntur Legati, ut constat ex *Lege finali ff. de Legationibus*. Cum ergo Legati fictione juris representent personam delegantem, consequenter Legato ea iedes, & locus inter alios Legatos, & Principes debetur, quæ deberetur Deleganti, si alij Delegantes adessent; nisi aliter conventum foret. Ita in Imperatoris electione, ait Neuff. *l. c.* cum Grotio *l. c.* §. 4. & Hermes *l. c.* *cap.* 27. n. 18. Legatus hujus aut illius Electoris præcedit quidem alios Legatos, & Principes, non tamen Electores. Hac de Legatis in genere.

Mihi totus sermo est de solis Legatis Pontificijs, qui latinâ voce Nuntij, græcâ *Apocrisarij*, ait Neuff. *disp.* 138. n. 12. vocantur, & à solo Summo Pontifice instituuntur & mittuntur, ut vices Pape gerant in eo Regno, & re, ad quod, & pro quâ mittuntur. Sunt autem in triplici differentia, ex eodem Neuff. *d.* 214. n. 3. nempe, Legati Nati, Legati à latere, Legati de latere. Nati, sunt qui ratione Ecclesiæ, cujus sunt Episcopi, ipso jure Legati prærogativa funguntur; talis est Elector Colonienfis, Archiepiscopus Pragenfis, & Salisburgensis in Germaniâ, Cantuariensis in Angliâ, Rhemenfis in Galliâ &c. Legati à latere, hodie non sunt nisi Cardinales, qui quia propinquiores sunt Pontifici lateri, & mittuntur, ideo dicuntur Legati à latere. Legati de latere sunt, qui ea, quæ Legati à latere, funguntur potestate, attamen Cardinales non sunt. Hæc Neuff. *l. c.* Aliiter aliquo modo procedit alter modestus, selectæ, & omnigenæ sacre eruditione præditus Scotista Joan. Antonius de Panormio in *tractatu* *Sera-*